

РЕШЕНИЕ

№ 512

гр. Велико Търново, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИМИР БАЛДЖИЕВ**

при участието на секретаря **И.КА Д. ТРИФОНОВА**
като разгледа докладваното от **ВЛАДИМИР БАЛДЖИЕВ** Гражданско дело
№ 20224110102334 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на *, в която се излагат твърдения че между страните съществуват облигационни отношения във връзка с ползване на услуги за доставка на електроенергия от ответника по клиентски *. Изтъква се, че за времето от 02.08.2020г. до 30.06.2021г. потребителят е ползвал електрическа енергия и услуги за достъп до електроразпределителната мрежа на обща стойност от 6273,06 лв., за което доставчикът е издал фактури за периода от 21.09.2020г. до 05.07.2021г. Ищецът твърди, че ответникът не е заплатил задълженията си, поради което е изпаднал в забава и дължи обезщетение в размер на 589,05 лв., считано от падежа на всяка фактура до 08.04.2022г. Навеждат се твърдения, че за претендираните вземания е издадена заповед за изпълнение по частно гражданско дело №1341/2022г., по описа на Великотърновския районен съд, спрямо която е подадено възражение. Ищецът твърди, че вземанията за главница и лихви са дължими, поради което отправя искане до съда да постанови решение, с което да бъде установено съществуването им, както и да му бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът, в срока по чл. 131 от ГПК, представя отговор, в който оспорва основателността на предявените искове. Излага становище за недължимост на сумите по фактурите за обекти с абонатен *, тъй като имотите са собственост на трети лица. Счита сумите по фактурите за обекти с абонатен * за недължими, тъй като имотите не се използват за стопански нужди и за тях не следва да се начисляват услуги за достъп до електроразпределителната мрежа. Изтъква, че след издаване на заповедта за изпълнение е платил сумите по фактурите за обект с абонатен №***** и същите са недължими. С оглед гореизложеното се отправя

искане до съда за отхвърляне на исковите претенции и за присъждане на разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Предмет на делото са обективно съединени искове по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415 от ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

От събрания доказателствен материал се установява следната фактическа обстановка:

Ответникът осъществява търговка дейност като строител на жилищни и нежилищни сгради, във връзка с която е станал собственик на следните недвижими имоти, *. Поради необходимост от снабдяване с електрическа енергия за извършване на строителство на обектите, по искане на собственика при ищеца е открита партида по *. На 10.06.2011г. по отношение на сградата на* е издадено разрешение за ползване съгласно чл. 222, ал. 1, т. 8 от ЗУТ, като на 08.07.2011г. ответникът сключил договор за продажба на обособеното в нея жилище, представляващо *. След сключване на сделката не е извършена смяна на титуляра на партидата за имота. На 27.06.2013г. строителят сключил договори за продажба на жилища и гаражи, изградени на етап „груб строеж” в сградата на *. Служители на * извършили периодични проверки на електромерите, отчитащи потреблението на горепосочените обекти като за тези с абонатен *, средствата за търговско измерване /СТИ/ са подменени с нови, за което са съставени протоколи от 08.09.2017г., 25.05.2017г. и 04.03.2020г. В последния протокол проверяващите лица констатирали, че след електромера за абонатен * са монтирани три броя автоматични предпазители по 63А. За периода от 21.09.2020г. до 05.07.2021г. ищецът издал фактури, в които начислил на ответника цена за доставена електрическа енергия и за предоставени услуги за достъп до електроразпределителната мрежа на база предоставяна мощност за всеки един от горепосочените обекти както следва: за ползваните услуги за периода от 02.08.2020г. до 30.06.2021г. за абонатен * са издадени фактури с *. на обща стойност от 49,20 лв., в които е включена само цена за достъп до електроразпределителната мрежа на база предоставяна мощност от 6 kW; за ползваните услуги за периода от 02.08.2020г. до 07.06.2021г. за абонатен * са издадени фактури с * на обща стойност от 473,51 лв., в които е включена само цена за достъп до електроразпределителната мрежа на база предоставяна мощност от 62 kW; за ползваните услуги за периода от 02.08.2020г. до 07.06.2021г. за абонатен * са издадени фактури с * на обща стойност от 473,51 лв., в които е включена само цена за достъп до електроразпределителната мрежа на база предоставяна мощност от 62 kW; за ползваните услуги за периода от 05.03.2021г. до 30.06.2021г. за абонатен * са издадени фактури с * на обща стойност 4969,61 лв., в които е включена цена за доставена електрическа енергия и цена за достъп до електроразпределителната мрежа на база предоставяна мощност от 39 kW; за ползваните услуги за периода от 01.10.2020г. до 30.06.2021г. за абонатен №***** са издадени фактури с * на обща стойност 307,04 лв., в които е включена цена за доставена електрическа енергия и цена за достъп до електроразпределителната мрежа на база предоставяна мощност от 13 kW. На 10.05.2021г. ответникът подал искане до ищеца за разсрочване на плащането по фактура *, издадена за абонатен *. Поради липса на

доброволно изпълнение на задълженията по процесните фактури, на 07.06.2021г. и на 13.01.2022г. служители на * демонтирали СТИ на абонатен * като в съставените за това протоколи констатирали, че след електромера на обектите на * са монтирани по три броя автоматични предпазители по 16А, а за обекта на * е монтиран един брой автоматичен предпазител от 63А. На 22.06.2022г. ответникът подал искане за прекратяване на договорните отношения с ищеца за обект с абонатен *, след което същият е въведен в информационната система на * на името на купувача по сделката от 08.07.2011г. На 26.05.2022г. доставчикът на услугите подал заявление за издаване на заповед за изпълнение относно изплащане на сумата по фактурите от 6273,06 лв. и на лихва за забава от 589,05 лв., считано от падежа на всяка от тях до 08.04.2022г., във връзка с което е образувано частно гражданско дело №1341/2022г., по описа на Великотърновския районен съд. Съдът уважил искането на заявителя като на 31.05.2022г. издал заповед за изпълнение, спрямо която е подадено възражение. На 22.06.2022г. ответникът заплатил задълженията за главница и лихви по фактурите за ползваните услуги за периода от 01.10.2020г. до 30.06.2021г. за абонатен №*****, а на 26.08.2022г. заплатил и 17,21 лв. по фактура* за абонатен *. Това се потвърждава и от заключението на допуснатата съдебно-икономическа експертиза като вещото лице е изчислило общия размер на задълженията по процесните фактури преди извършените плащания от ответника на 6272,87 лв., а размера на обезщетението за забава до 08.04.2022г. - на 589,02 лв. От заключението да допуснатата съдебно-техническа експертиза се установява, че електромерите отчитащи потреблението за процесните имоти през разглеждания период са били метрологично годни като липсват данни за техническа неизправност. Вещото лице е установило, че предоставената мощност на обектите с абонатен * и №***** е изчислена на база токоограничаващата група, която е въведена в информационната система на *, както следва: за абонатен * мощността е 62 kW на ден, изчислена при токоограничаваща група 3 x 100А; за абонатен* мощността е 62 kW на ден, изчислена при токоограничаваща група 3 x 100А; за абонатен * мощността е 39 kW на ден, изчислена при токоограничаваща група 3 x 63А; за абонатен №***** мощността е 13 kW на ден, изчислена при токоограничаваща група 63А. По отношение на абонатен * е констатирано, че в информационната система на * няма въведени параметри на токоограничаващата група като изчисленията в издадените фактури при мощност от 6 kW на ден, съответстват на индивидуалния максимален товар за жилище трета група, отоплено комбинирано с електрическо и друг вид отопление. В заключението е посочено, че стойността на количествата електрическа енергия и на услугите за достъп до електроразпределителната мрежа на база предоставена мощност за разглеждания период по отношение на всеки от обектите правилно са изчислени съобразно утвърдените от КЕВР цени.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл. 98а от Закона за енергетиката /ЗЕ/, между страните по делото е възникнало облигационно отношение свързано с доставка на електрическа енергия и предоставяне на услуги за достъп до електроразпределителната мрежа, по силата на което ответникът е

следвало да заплаща доставените от ищеца количества електрическа енергия и предоставените мрежови услуги. Отношенията подробно са регламентирани в публично известни Общи условия, които са одобрени от ДКЕВР съгласно чл. 21, ал. 1, т. 4 от ЗЕ, публикувани са по предвидения в закона ред и са влезли в сила. Ищецът има качеството на оператор на разпределителната мрежа и снабдител на електрическа енергия, а ответникът - на потребител на енергийни услуги като небитов клиент по смисъла на § 1, т. 33а и т. 41б от ДР на ЗЕ. Последният е юридическо лице и по смисъла на чл. 4, ал. 2 и 3 от Общите условия на * е потребител на електрическа енергия за стопански нужди, независимо от предназначението на електроснабдените обекти. Следва да се посочи, че цените на мрежовите услуги отразяват разходите, които се отнасят към дейността по цялостно управление и администриране на електроенергийната система, включваща разходите свързани с диспечирание, подстанции, средства за търговско измерване, отчитането им, както и всички други административни разходи и разходи с общо предназначение за съответната разпределителна мрежа, като целта е при формирането им да бъде съобразен конкретно приносът на всеки потребител за тяхното настъпване. Съгласно чл. 28, ал. 1 от Правилата за търговия с електрическа енергия /ПТЕЕ/, битовите и небитовите крайни клиенти на крайните снабдители заплащат всички мрежови услуги за съответния ценови период на крайния снабдител, а според чл. 29, ал. 1 от ПТЕЕ те следва да се заплащат от потребителите върху фактурираните количества активна електрическа енергия, в съответствие със средствата за търговско измерване и/или предоставена мощност в местата за измерване, определени в съответствие с Правилата за измерване на количеството електрическа енергия /ПИКЕЕ/ и договорите по чл. 11, т. 1, 2 и 3 по утвърдени от КЕВР цени /Решение на КЕВР №Ц-29 от 01.07.2020г./. В § 1, т. 11 от Наредба №6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /Наредба №6 от 24.02.2014г./ е дадено легално определение на понятието „предоставена мощност”, представляваща максималната активна мощност, за която операторът на преносната мрежа или съответният оператор на разпределителна мрежа съгласно договора за присъединяване осигурява на клиента възможност за ползване на границата на собственост на електрическите съоръжения или за пренос към разпределителна мрежа в мястото на присъединяване на обект на оператора на разпределителната мрежа и се характеризира с ниво на номинално напрежение и брой на фазите, на които се доставя, при фактор на мощността не по-нисък от 0,9. В чл. 7, ал. 1 от Общите условия на договорите за пренос електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на *, е предвидено че за ползватели, потреблящи електрическа енергия за стопански нужди и присъединени към електроразпределителната мрежа без договор за присъединяване, за предоставена мощност и категория по осигуреност на електроснабдяването се приемат размерът на осигурената за ползване мощност и категорията по осигуреност на електроснабдяване до границата на собственост. Според разпоредбата на чл. 36 от Наредба №6 от 24.02.2014г., когато средствата за търговско измерване не позволяват регистриране на активна мощност, предоставената мощност се контролира чрез ограничаване на ползваната електрическа енергия по ток, при фактор на

мощността 0,9, с монтиране непосредствено след електромерите за търговско измерване на подбрани по големината на номиналния им ток автоматични прекъсвачи или токоограничаващи устройства. В разглеждания случай предоставената мощност следва да се определи според посочените разпоредби и съобразно техническите данни и параметри на измервателната група във всеки един от процесните обекти.

Продажбата на имота с абонатен * от ответника през 2011г. е довела до отпадане както на основанието да го ползва, така и на потребността да купува електроенергия за стопанските си нужди предвид въвеждането му в експлоатация, поради което по арг. от § 1, т. 41б от ДР на ЗЕ той е престанал да бъде потребител на електроенергия по отношение на него както и страна по облигационното отношение с *. Обстоятелството, че * не е изпълнил своевременно задължението си по чл. 17, т. 3 от Общи условия на ищеца и не го е уведомил за промяната на собствеността е ирелевантно за съществуване на облигационното отношение между тях като претенциите по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415 от ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за дължимостта на вземанията по фактури *на обща стойност от 49,20 лв., както и на обезщетението за забава върху тях от 5,49 лв. за периода от 13.10.2020г. до 08.04.2022г. са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

Продажбата на имота с абонатен *, обаче не е довела до отпадане на потребността на ответника да купува електроенергия за стопанските си нужди предвид завършеността му на етап „груб строеж“ и съгласно чл. 4, ал. 3 от Общите условия на * той е продължил да има качеството на потребител на електроенергия в облигационното отношение с ищеца. Това се подкрепя и от обстоятелствата, че * е направил искане за разсрочване на задължението по фактура *и е погасил частично това по фактура *. По отношение на имотите с абонатен *и №***** ответникът не оспорва, че за процесният период е техен собственик както и че има качеството на потребител на електроенергия в облигационното отношение с ищеца.

С оглед възникналото между страните облигационно отношение свързано с продажбата на електрическа енергия за имотите с абонатен * и №***** , ищецът в качеството на продавач, на основание чл. 187 от ЗЗД, е следвало при условията на пълно и главно доказване да установи, че реално е доставил на ответника посочените в процесните фактури количества енергия и мрежови услуги. Последното се намира в пряка зависимост от правилното им измерване и отчитане от съответното СТИ по смисъла на Гл. 9 от Общите условия на договорите за пренос електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на *, което от своя страна е функция от техническата му годност да осигурява точност и достоверност на измерванията. Монтираните електромери на посочените обекти са били метрологично годни през разглеждания период като липсват данни за техническата им неизправност. С оглед гореизложеното се достига до извод, че ищецът в качеството си на продавач е доказал по несъмнен начин, че реално е доставил в имота на ответника посочените в процесните фактури количества енергия и мрежови услуги. Това от своя страна е довело до възникване на задължение за ответника, съгласно чл. 17 и 26 от Общите условия на *, да заплаща ежемесечно в срока указан във фактурите тяхната цена, без да е необходимо предварително уведомяване за размера на плащанията. Според чл. 38 от същите

Общи условия, при неизпълнение на падежа на фактурите за ответника е възникнало и задължение да заплаща обезщетение за забава в размер на законната лихва.

По отношение на имот с абонатен* цената на реално доставената електрическа енергия не се оспорва, а цената за достъп до електроразпределителната мрежа правилно е изчислена на база предоставената мощност от 39 kW на ден, определена от монтираните непосредствено след СТИ три броя автоматични предпазители по 63А. Поради това и предвид извършеното частично плащане след издаване на заповедта за изпълнение в размер на 17,21 лв., се достига до извод, че претенцията по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415 от ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД за дължимостта на вземанията по фактури с * на обща стойност 4952,40 лв. е основателна и следва да бъде уважена, а за разликата до 4969,61 лв. - отхвърлена. Поради непогасяване на задълженията в срок основателна се явява и претенцията по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415 от ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 от ЗЗД относно дължимостта на обезщетение за забава върху вземането по фактурите от 438,48 лв. за периода от 06.05.2021г. до 08.04.2022г.

По отношение на имотите с абонатен *се установява, че цената за достъп до електроразпределителната мрежа неправилно е изчислена на база предоставена мощност от 62 kW на ден при въведена в информационната система на * токоограничаваща група от три броя автоматични предпазители по 100А. При демонтажа на СТИ отчитащи потреблението за имотите е констатирано, че след тях са монтирани по три броя автоматични предпазители по 16А, което съгласно чл. 36 от Наредба №6 от 24.02.2014г. съответства на реално предоставена мощност от 10 kW за всеки от тях. След преизчисляване на цената за достъп до електроразпределителната мрежа по посочените стойности за мощност $/473,51 \times 10/62/$ се достига до извод, че претенцията по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415 от ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД за дължимостта на вземанията по фактури с *, издадени за абонатен * е основателна за сумата от 76,37 лв. и следва да бъде отхвърлена за разликата до 473,51 лв. Поради непогасяване на задълженията в срок основателна се явява и претенцията по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415 от ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 от ЗЗД относно дължимостта на обезщетение за забава върху вземането по фактурите от 8,82 лв. $/54,69 \times 10/62/$ за периода от 13.10.2020г. до 08.04.2022г. като същата следва да бъде отхвърлена за разликата до 54,69 лв.

Посочените изводи важат и за абонатен * като претенцията по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415 от ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД за дължимостта на вземанията по фактури с*е основателна за сумата от 76,37 лв. и следва да бъде отхвърлена за разликата до 473,51 лв. Поради непогасяване на задълженията в срок основателна се явява и претенцията по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415 от ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 от ЗЗД относно дължимостта на обезщетение за забава върху вземането по фактурите от 8,82 лв. за периода от 13.10.2020г. до 08.04.2022г. като същата следва да бъде отхвърлена за разликата до 54,69 лв.

По отношение на имот с абонатен №***** претенцията по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415 от ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД за дължимостта на вземанията по фактури с * на обща стойност 307,04 лв. е неоснователна, тъй като същите заедно с начислените обезщетения за забава от 35,70 лв. за периода от 31.10.2020г. до 08.04.2022г. и от 6,41 лв. за периода от 09.04.2022г. до 22.06.2022г., са погасени чрез плащане от ответника на 22.06.2022г. Поради изложените

съображения са неоснователни и претенциите по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415 от ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 от ЗЗД относно дължимостта на обезщетение за забава от 35,70 лв. за периода от 31.10.2020г. до 08.04.2022г., ведно със законната лихва върху главницата от 307,04 лв., считано от 26.05.2022г. до окончателното изплащане на задължението.

От забавата за изпълнение на главниците за абонатен * е възникнало правото на кредитора да търси обезщетение в размер на законната лихва по чл. 86 от ЗЗД за периода от 26.05.2022г. до окончателното изплащане на задълженията.

При този изход на делото, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 1643,17 лв., представляващи направени по делото разноски за държавна такса, адвокатско възнаграждение и за възнаграждения на вещи лица. Възражението на ответника за прекомерност на заплатеното от ищеца адвокатско възнаграждение от 816 лв. е неоснователно тъй като съответства на фактическата и правна сложност на делото и надвишава с 142,89 лв. минималния размер по чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размерни на адвокатските възнаграждения, в редакцията преди изменението от 04.11.2022г. По отношение на направените разноски от ищеца за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в производството по издаване на заповед за изпълнение по частно гражданско дело №1341/2022г., по описа на Великотърновския районен съд, ответникът следва да бъде осъден да заплати сумата от 161,09 лв. На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от 199,01 лв., представляващи направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение и за възнаграждение на вещо лице. Възражението на ищеца за прекомерност на заплатеното от ответника адвокатско възнаграждение от 1000 лв. е неоснователно тъй като съответства на фактическата и правна сложност на делото и надвишава с 13,78 лв. минималния размер по чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размерни на адвокатските възнаграждения, в редакцията след изменението от 04.11.2022г.

Водим от горното, Великотърновският районен съд

РЕШИ:

Приема за установено по отношение на *, че дължи на*, сумите от: 4952,40 лв. /четири хиляди деветстотин петдесет и два лева и четиридесет стотинки/ - главница, представляваща цена на ползвана електроенергия и мрежови услуги за периода от 05.03.2021г. до 30.06.2021г., за което са издадени фактури с *, 438,48 лв. /четиристотин тридесет и осем лева и четиридесет и осем стотинки/ - лихва за забава за периода от 06.05.2021г. до 08.04.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 26.05.2022г. до окончателното изплащане на задълженията, за които е издадена заповед за изпълнение №561 от 31.05.2022г. по частно гражданско дело №1341/2022г., по описа на Великотърновския районен съд; 76,37 лв. /седемдесет и шест лева и тридесет и седем

стотинки/ - главница, представляваща цена на ползвани мрежови услуги за периода от 02.08.2020г. до 07.06.2021г., за което са издадени фактури *, 8,82 лв. /осем лева и осемдесет и две стотинки/ - лихва за забава за периода от 13.10.2020г. до 08.04.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 26.05.2022г. до окончателното изплащане на задълженията, за които е издадена заповед за изпълнение №561 от 31.05.2022г. по частно гражданско дело №1341/2022г., по описа на Великотърновския районен съд; 76,37 лв. /седемдесет и шест лева и тридесет и седем стотинки/ - главница, представляваща цена на ползвани мрежови услуги за периода от 02.08.2020г. до 07.06.2021г., за което са издадени фактури с *, 8,82 лв. /осем лева и осемдесет и две стотинки/ - лихва за забава за периода от 13.10.2020г. до 08.04.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 26.05.2022г. до окончателното изплащане на задълженията, за които е издадена заповед за изпълнение №561 от 31.05.2022г. по частно гражданско дело №1341/2022г., по описа на Великотърновския районен съд.

Отхвърля като неоснователни предявените от*, срещу *, искове по чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415 от ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД относно сумите от: 49,20 лв. - главница, представляваща цена на ползвани мрежови услуги за периода от 02.08.2020г. до 30.06.2021г., за което са издадени фактури с*, 5,49 лв. - лихва за забава за периода от 13.10.2020г. до 08.04.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 26.05.2022г. до окончателното изплащане на задълженията, за които е издадена заповед за изпълнение №561 от 31.05.2022г. по частно гражданско дело №1341/2022г., по описа на Великотърновския районен съд; в частта относно главницата за разликата от 4952,40 лв. до 4969,61 лв., представляваща цена на ползвана електроенергия и мрежови услуги за периода от 05.03.2021г. до 30.06.2021г., за което са издадени фактури с *, за която е издадена заповед за изпълнение №561 от 31.05.2022г. по частно гражданско дело №1341/2022г., по описа на Великотърновския районен съд; в частта относно главницата за разликата от 76,37 лв. до 473,51 лв., представляваща цена на ползвани мрежови услуги за периода от 02.08.2020г. до 07.06.2021г., за което са издадени фактури с *, и в частта относно лихвата за забава за разликата от 8,82 лв. до 54,69 лв. за периода от 13.10.2020г. до 08.04.2022г., за които е издадена заповед за изпълнение №561 от 31.05.2022г. по частно гражданско дело №1341/2022г., по описа на Великотърновския районен съд; в частта относно главницата за разликата от 76,37 лв. до 473,51 лв., представляваща цена на ползвани мрежови услуги за периода от 02.08.2020г. до 07.06.2021г., за което са издадени фактури с *, и в частта относно лихвата за забава за разликата от 8,82 лв. до 54,69 лв. за периода от 13.10.2020г. до 08.04.2022г., за които е издадена заповед за изпълнение №561 от 31.05.2022г. по частно гражданско дело №1341/2022г., по описа на Великотърновския районен съд; 307,04 лв. - главница, представляваща цена на ползвана електроенергия и мрежови услуги за периода от 01.10.2020г. до 30.06.2021г., за което са издадени фактури с *, 35,70 лв. - лихва за забава за периода от 31.10.2020г. до 08.04.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 26.05.2022г. до окончателното изплащане на задълженията, за които е издадена заповед за изпълнение №561 от 31.05.2022г. по частно гражданско дело №1341/2022г., по описа на Великотърновския районен съд.

Осъжда *, да заплати на *, сумата от 1643,17 лв. /хиляда шестстотин четиридесет и три лева и седемнадесет стотинки/, представляваща направени по делото разноси както и сумата от 161,09 лв. /сто шестдесет и един лева и девет стотинки/, представляваща направени разноси по частно гражданско дело №1341/2022г., по описа на Великотърновския районен съд.

Осъжда *, да заплати на *, сумата от 199,01 лв. /сто деветдесет и девет лева и една стотинка/, представляваща направени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване, пред Великотърновския окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на решението, препис от същото да се приложи по частно гражданско дело №1341/2022г., по описа на Великотърновския районен съд.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____